

5 Δεκεμβρίου 2019

Γέροντας Ιωσήφ Βατοπαιδινός: Μετάνοια είναι μια ειλικρινής εκ βάθους ψυχής αίτηση συγγνώμης από το Θεό

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Χαριτωμένες παραινέσεις](#)

Γέροντας Ιωσήφ Βατοπαιδινός.

...Από μέρους του Θεού, η Χάρις του Αγίου Πνεύματος διά Ιησού Χριστού τελειώνει τον άνθρωπο στο σκοπό όπου ήταν προορισμένος, σκοπό τον οποίο έχασε διά της αμαρτίας και του θανάτου. Από μέρους δε του ανθρώπου απαιτείται συνέργεια, καλή θέληση και υπακοή και διατήρηση του όρου της μετανοίας.

Εάν, κατά τον Απ. Παύλο, «πάντες ήμαρτον και υστερούνται της δόξης του Θεού (Ρωμ. γ' 23), άρα εις πάντας αρμόζει η μετάνοια. Μετάνοια, σύμφωνα με την ονομασία της, σημαίνει ανάκληση του νου εκεί απ' όπου εξέφυγε.

Κατά τους Πατέρες μας, δεν αμαρτάνει κανείς κατά πράξιν εάν δεν αμαρτήσκει πρώτα κατ' έννοιαν· έτσι, η κακή χρήση των νοημάτων γεννά την κατάχρηση (κακή χρήση) των πραγμάτων γι' αυτό, «νους αποστάς του Θεού ή κτηνώδης γίνεται ή δαιμονιώδης».

Στη φύση της η μετάνοια είναι μια πενθική και λυπηρή διάθεση που φανερώνει μεταμέλεια και συντριβή για το ένοχο παρελθόν, και μια απόφαση αλλαγής και διορθώσεως για το μέλλον.

Μετάνοια είναι μια αίσθηση της δικαιοσύνης του Θεού, όπου η μάστιγα του θείου φόβου (για τους ατελείς) και της θείας αγάπης (για τους τελείους), παιδεύει αδιάκοπα την ψυχή του ανθρώπου έως ότου τον πείσει να διακόψει κάθε τι το

αμαρτωλό.

Μετάνοια είναι μια ειλικρινής εκ βάθους ψυχής αίτηση συγγνώμης από το Θεό, η ταπεινή πρόσπτωση στα πόδια Του.

Μετάνοια πραγματική έχει εκείνος που λέγει μαζί με τον Δαβίδ, «τα δάκρυα μου εγενήθησαν εμοί ωσεί άρτος ημέρας και νυκτός» και «από φωνής του στεναγμού μου, εκολλήθη τα οστά μου τη σαρκί μου (Ψαλμ. 41, 4 και 101, 6).

Μετάνοια έχει όποιος μιμείται τον ταπεινό τελώνη της παραβολής, τον επιστρέψαντα άσωτο, την πόρνη του ευαγγελίου που έβρεξε τα πόδια του Χριστού με τα δάκρυά της.

Μετάνοια είναι συνδιαλλαγή με το Θεό και έργα αντίθετα με εκείνα με τα οποία τον παροργίσαμε.

Μετάνοια είναι επίμονη και εκούσια φιλοπονία σε αντιστάθμισμα της φιληδονίας την οποία περιέχει η αμαρτία.

Η μετάνοια είναι καινούργιο «βάπτισμα» και αποτελεί ανάγκη για όλους μας, αφού μόνο στους αναμάρτητους είναι περιττή. Ξεκινώντας λοιπόν η μετάνοια ως κατάσταση πένθους και ταπείνωσης μας ανεβάζει σιγά σιγά στη θέωση.

Από τον δρόμο αυτό πέρασαν όλοι οι εν Χριστώ δικαιωθέντες συνάνθρωποί μας, οι οποίοι τώρα βρίσκονται στην μακαρία ανάπαυση και αθανασία.

Συνάνθρωποί μας ομοιοπαθείς ήσαν κι εκείνοι και πολλοί από αυτούς είχαν συλληφθεί προηγουμένως στα δίκτυα της ποικιλόμορφης αμαρτίας· αλλά δεν παρέμειναν εκεί μέχρι τέλους· ξύπνησαν και αποτίναξαν τη ραθυμία και διά του σωτήριου δρόμου της μετάνοιας δικαιώθηκαν και δοξάστηκαν στους ουρανούς.

Στον άγιο αυτό αγώνα, στον ιερό αυτό στίβο, στην ωραία αυτή ζωή καλούμεθα όλοι μας, αδελφοί μου. Κανείς ας μην υστερήσει.

Από το βιβλίο του Γέροντος Ιωσήφ Βατοπαιδινού, "Λόγοι παρακλήσεως", έκδοση Ιεράς Μεγίστης Μονής Βατοπαιδίου.